

135

శ్రీః
శ్రీ భువనవిజయము

చరిత్రాత్మక సాహిత్య నాటిక

రచయిత : ఆముజాల నరసింహమూర్తి

పాండి ప్రిచారక్ : తో లేరు.

PROCEEDINGS OF THE DIRECTOR OF PUBLIC LIBRARIES: ANDHRA PRADESH, HYDERABAD

Re. No. 11-A3/64

Dt. 9-4-'64

Sub:- Books and Publications-Book entitle
"Kanna Kuthuru" "Sarvodayam" and
"Sri Bhakta Ranjani" Commendation of
Orders Issued.

Read :- Letter dt 1-1-'64 from Sri A. Narasimha
Murty, Hindi Pandit, Z.P.H.S. Ungutur
West Godavari Dt.

ii) L. Dis. No. 2-D2/'64, dt 21-3-'64 from
the Principal, Govt. Training College,
Rajahmundry.

The following books are commended for
use in all the Public Libraries in the State

Name of Books	Name of Author	Price:
1) Kannakuthuru	A. Narasimha Murty	Rs. 2-00
2) Sarvodayam	do	Re. 1-50
3) Sri Bhakta Ranjani	do	Re 1-00

The undermentioned officers are requested
to bring the above mentioned books to the notice
of the heads of all Public Libraries under their
jurisdiction.

K. Raghava Reddy

For Director of Public Libraries

/ True copy / forwarded / by order /

Sd.

SUPERINTENDENT.

To

The Libraries in the State.

The Secretaries of L. L. As in the State

Copy forwarded to Amujala Narasimha Murty,
Hindi Pracharak, Toleru (Post) Bhimavaram Tq.

Copy to 'B' Section, Record-5 Copies,
Spare-5 Copies, MGR

శ్రీః

శ్రీ భువనవిజయము

చరిత్రాత్మక సాహిత్య నాటిక

రచయిత : ఆముజాల నరసింహమూర్తి

హిందీ పదాంక : తో లేరు.

నర్తనస్వామ్యనంకలితము

వెల . 1-00

మ న వి.

పాతక మహాశయలారా!

నాయీసాహిత్య నాటికాకృతి భర్తృత్వమున కంగీకరించి
ముద్రణకగు వ్యయము భరించి తమకృతి భర్తృత్వమును
సారకముఁజేసికొనిన శ్రీశ్రీ యత్రా చంద్రరావుగారికి ప్రథమ
ప్రదర్శనమునఁ బర్యవేక్షణ ధూర్వహులగు శ్రీశ్రీ పసల
సూర్యచంద్రరావుగారికి, దర్శకులై నాటికా ప్రదర్శనమునకు
వలయు నేర్పాట్లు చేయించిన శ్రీ నిమ్మల కృష్ణమూర్తి యత్రా
చంద్రయ్యగారలకు, కవినన్నాన కర్తలగు శ్రీ యత్రా నారా
యణస్వామి బెల్లంకొండ శ్రీరాములుగారలకు, నాటికా
మూలాగ్రముగాఁ దిలకించి పరిష్కరించిన మద్దురు వరేణ్యు
లగు శ్రీ గంధం శ్రీరామమూర్తిగారికి, తిమ్మరుసు పాత్రాను
కర్తలగుటయేకాక నాయీనాటిక కాశీస్సందేశము నొసఁగిన
శ్రీ జమ్మలమడుక మాధవరామశర్మగారికి, కావ్యకథా సారా
శముల నందఁజేసిన యష్టదిగ్గజానుకర్తలకు, భువనవిజయ సభా
చిత్రపటముతోఁబాటు కళావైశిష్ట్యవ్యాసము నిచ్చిన శ్రీనాగ
మల్లి రాధాకృష్ణగారికి నాటికాప్రదర్శనముఁ జూచి, విని. యానఁ
దించి యాశీర్వదించిన నాటి సభాసదులకు, సకాలములో ముద్ర
ణముఁ జేయించి యిచ్చిన శ్రీరమాప్రింటర్సు ప్రొప్రియటరు
గారికి నాభక్తి పూర్వక నమోవాకములు.

విధేయుఁడు

ఆముజాల నరసింహమూర్తి

హిందీప్రచారక్, తోలేరు

భీమవరం తాలూకా. ప॥ గో॥ జిల్లా.

కృతిభర్త :

శ్రీ శ్రీ యర్రాచంద్రావగారు,

(వదాన్యశేఖరులు.)

ఉప్పులూరు.

(శ్రీ):

శ్రీ భు వ న వి జ య సా హి త్య నా టి కా

: కృ తి భ ర్తృ ప్ర శం స :

(1)

శ్రీమహిళా కళత్రుఁడయి చెన్నల రాదుచు నుప్పలూగు స
ద్రామము నంటు భ క్తజన కాంక్షలఁ దీర్చెడు చెన్న కేశవ
స్వామి కృష్ణ భూమియయి సంతతమున్ నినుఁబ్రోచుఁగావుతన్
బ్రేమను చంద్ర)రాయ పృథివీరమణా! నిజనంశభూషణా!

(2)

భాగ్యశాలియగు సబ్బారాయ సమభిద
భ్యాత చరితుఁడు నీకన్నతండ్రి
ఆద్యమహిళ వెంకాయమ్మసాధ్వీ, జ
గన్నత చరిత నీకన్న తల్లి
భూరి యశస్కుండు నారాయణస్వామి
పేరిటి దిట్ట నీపెద్దయన్న
గంభీర హృదయుండు ఘనుఁడు సూర్యారావు
శీలభాసితుఁడు నీచిన్నయన్న

2

వారిపేరు ప్రతిష్ఠ లవ్వారి గాగ
నిలువఁ జాలిన యత్యంత నిపుణ మతివి
పండిత విధేయ! స్పృహనీయ భాగధేయ!
సర్వహిత నామధేయ! శ్రీచంద్ర రాయ!

3

శ్రీల ప్రజాశికిన్ ముదము సేయుచు భీమవరంబునన్ గళా
శాలకు నువ్వులూరుపురి స్థానగతోన్నత పాఠశాలకున్
జ్ఞాతిన యంత సాయమును సల్పియు నండగ నిల్చి తక్కు
లోలత స్థాంకాఖ్యను వెలుంగఁగఁ జాలితి చంద్రభూపరా!

4

భావస్ఫూర్తియు సద్యశోభిరుచియున్ బ్రఖ్యాత ధర్మక్రియా
ప్రావీణ్యంబును గల్గి జన్మమది సార్థక్యంబుఁ జెందఁ సుధీ
సేవా తత్పరతన్ మెలంగుదు భవచ్ఛిత్తంబు దాత్తంబు య
త్రావంశాఖ్య గభీరవారినిధి చంద్రా! చంద్రరాయ ప్రభూ!

5

శ్రీభువన విజయ సభకున్
వైభవ మెసఁగంగ నాధిపత్యముఁ గొని, యిం
ద్రాభ మహాజస్కుండవై
ప్రాభవమును గంటి చంద్రరాయ మహేంద్రా!

శ్రీ భువనవిజయము

(చరిత్రాత్మక సాహిత్యనాటిక)

శ్రీ యర్రా చంద్రరాయమూర్తికవి
సన్మానసందర్భమునఁబ్రదర్శితము

పర్యవేక్షకులు : శ్రీశ్రీ పసలే సూర్యచంద్రరావుగారు,
(సంగీతనాటక అకాడమీ అధ్యక్షులు)

అనుకారులు

అనుకర్తలు

- 1 శ్రీకృష్ణదేవరాయలు :- శ్రీ యర్రా చంద్రరావుగారు
(వదాన్యశేఖరులు)
- 2 తిమ్మరుసు : జమ్మలమడక మాధవరామశర్మగారు
(అభినవభారతి, లాక్షణికశిరోమణి)
- 3 రాజగురువులు : గోనెళ్ల రామమూర్తిగారు (పి. ఓ. యల్.)
- 4 ఆల్లసానిపెద్దనకవి : గంధం శ్రీరామమూర్తిగారు
(“విద్యత్కవిరాజు”)
- 5 నరేంద్రతిమ్మనకవి : జ థ్యాల పాసయ్యశాస్త్రిగారు (కరుణశ్రీ)
- 6 ధూర్జటికవి : గోనెళ్ల రామమూర్తిగారు (గాయకశిరోమణి)
- 7 అయ్యలరాజురామభద్రకవి : ఇట్టింకి నరసింహమూర్తిగారు

8 తెనాలి రామకృష్ణకవి : వాడణాని గంగాధరశాస్త్రిగారు

9 పింగళసూరనకవి : గందం నాగేశ్వరరావుగారు

(సీనియర్ తెలుగుపండిట్)

10 రామరాజభూషణకవి : అమ్మిశెట్టి లక్ష్మయ్యగారు (ప్రాధికవి)

11 కందుకూరిరుద్రకవి : గందం భోగేశ్వరరావుగారు

(సీనియర్ తెలుగు పండిట్)

12 అస్థాన చిత్రకారులు.....

13 వైతాళికుడు : అముజాల నరసింహమూర్తిగారు (కృతికర్త)

దర్శకులు : నిమ్మల కృష్ణమూర్తిగారు

యర్రా చంద్రామూర్తిగారు

కవిసన్మానకర్తలు : యర్రా నారాయణస్వామిగారు (బెనర్జీ)
బెల్లంకొండ శ్రీరాములుగారు (బాబురావు)

ప్రార్థన

జై! జై! మహాంధ్ర జననీ!

జై! జై! మదాంధ్ర జననీ!

1 గీర్వాణాధిప కిరీతి నల్గుణి! నర్వదేశ నంతత శుభకాంక్షిణి

స్తైర్యధైర్య సౌజన్య కుటుంబిని గర్వతపిత సత్కార్య కారిణి! || జై జై

2 కవిపండిత గాయక నటీనటుల చతు నిరంతరౌత్పత్తి విధాయినీ!

భయవిహీన నద్భావశాలిని! నయగామిని! పుణ్యతీర్థ పావనీ || జై జై

3 నంతత మృదుకల ప్రసన్నభాషిణి! కాంతికలిత దిననిశా శోభిణి!

శాంతిదాయినీ! ధర్మపరాయణి! దాంతివిరాజిత శుభసుహానిని!

జై! జై! మహాంధ్ర జననీ!

జై! జై! మదాంధ్ర జననీ!

శ్రీ భువనవిజయము

(చరిత్రాత్మక సాహిత్యనాటిక)

(శ్రీ)కృష్ణ దేవ రాయలవారి భువనవిజయ సభామండ
పము, నానాదేశాగత సామంత మంత్రి పునోహిత కవిపండిత
ధానుష్క సుశోభితమై యుండును)

వైతా : (ప్రవేశించి ప్రమోదభరితాంతరంగుడై) అప్పుడే సుము
హూర్తము సమీపించి నట్లున్నది అరుగో! రాజ
గృహపు లేతెంచుచున్నారు (ఎదురేగి) అమోఘాశీః
పరిరక్షిత భూమండలా |

రాజబిడౌజుడై యెసగి రాయలచేత యధార్హ రీతులన్
బూజలఁ గొంచు, నాత్మహిత బోధలు సేయుచు నేర్పి వేర్పిన
వ్యాజ ఋజుప్రవృత్తి ననయంబు జరించుచు నుడునట్టి యో
రాజగురూత్తమా! యిటుల రండిదె గద్దె నలంకరింపుడీ!
(పీఠ నిర్దేశము జేయును)

రాజ : (ప్రవేశించి సభాభవనము నంతనుగలయఁజూచి ఆశీః
పూర్వకముగా) “సహనావవతు సహనౌభునక్తు సహ
వీర్యం కరవావహై తేజస్వినా వధీతమస్తు మాఽద్వి
షావహై ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతి”
(అని స్వపీఠమలంకరించును)

వైతా : (తిమ్మరుసు రాకను గమనించిచూచి) అరుగో హిందు
సామ్రాజ్య సంస్థాపనాచార్యులు సమస్త రాజకీయ
వ్యవహార మర్మజ్ఞులు రాయలవారి ప్రధానామాత్యు
నగుతిమ్మరుసు మహామంత్రి పుంగవు లేలెంచుచున్నా!
(ఎదురేగి)

అమితౌదార్య! స్వధైర్యనిర్జిత సురాహార్య! సుధీవర్య! మ
త్యమరాచార్య! యుపాయసాధిత సుకార్య! సద్యశోధుర్య!
వ్యమతీ! తిమ్మరుసాహ్వయప్రీతి! యప్పజీ! మహామంత్రి స
త్తమ! విచ్చేసి వరాసనంబును బ్రమోదంబొప్పుగై సేయుమా

తంత్రావాపవిధాన దక్ష! రిపు దుస్తంత్రాంధ కాశార్యమా!
మంత్రాలోచన నైపుణప్రవణ! శుంభద్ధర్వ మత్స్వీష
త్సంత్రాసార్థి విధాయకా! స్వజన సంత్రాణకియా తత్పరా
మంత్రిగామణి ధీమణి బుధవతం నా! గద్దె గై సేయుమా!
(పీఠ నిర్దేశముఁజేయును)

తిమ్మ : (ప్రవేశించి దేవసభవలె నేత్రోత్సవముగావించి
సభనంతను గలయఁజూచి ప్రమోద పులకితాంగుడై
స్వపీఠమును సమీపించి) వైతాళికా! నవరసాలంకృత
మహాప్రబంధ నిర్మాణ ధురీణులైన పెద్దనకవిండు
శుచిస్మితాననులై యేలెంచుచున్నారు. సగౌరవ
ముగా నాహ్వానింపుము.

వైతా: (చూచి) “కవింగండ పెండెరము” నామక మణినూపుర ప్రజ్వలిత వామపాద!

నరవరు కోర్కె-మేరకు న నన్యసుసాధ్య మనోజ్ఞ వాఙ్మయా
భిరతిమెయిన్ శిరీషసుమపేశల కమ్ర సుధామయోక్తి ని
ర్భర మనుసంభవంబను ప్రబంధము వ్రాసి, సగౌరవప్రథన్
బరంగిన పెద్దనార్యకవి వర్య! స్వపీత మలంకరింపుమా!

చతురకవిత శ్రీకృష్ణ .

క్షీతిపు మృనంబుల్లసిల్లజేసి యుచిత న

త్కృతిగొన్న యాంధ్రకవితా

పితామహ! పెద్దనార్య! విచ్ఛేయంగదే!

(పీతమును కనవరచును)

పెద్ద :- (ప్రవేశించి “సభాయైనమః” అనిసర్వులకు నమస్కరించి
స్వపీతమలంకరించును)

తిమ్మ:- (లేచి)వైతాళికా! పద్యపుష్పగుచ్ఛ సంవాసిత కావ్యో
ద్యాన విహారోచితులైన నందివంశాంబుధిచంద్రు
లగుగుడెంచు చున్నారు.

వైతా : (చూచి) పారిజాతాపహరణ ప్రబంధనిర్మాణ నిపుణ !

కమ్మని ముద్దుపల్కులను కబ్బములన్ రచయించి, తేనిడెం
దమ్మను నెమ్మితోడుతను దన్పంగ జాలి, బుధాళిచేత
తమ్ములుగొన్న మేటివి, బుధప్రవరా! సుకవిత్వభూషణ!
తిమ్మకవీంద్రవర్య! యరు డెంచి స్వపీత మలంకరింపుమా!

(పీతమును జూపించును)

తిమ్మ : (లేచి) వైతాళికా! భక్తిముక్తి దాయక కాళహస్తి
శ్వర మాహాత్మ్య కావ్యకర్త లేగుడెంచుచున్నారు.

వైతా : (చూచి) శివభక్తిరస పూర్ణ కాళహస్తిశ్వర శతకాది
రచనాప్రవీణా!

చతురతఁ గాళహస్తివిభు సన్మహిమంబును వెల్లడించి, యీ
క్షీతితలమందు భక్తతతిచిత్తము రంజితఁజేసి: యెంతయున్
స్తుతమతివై విరాజిలిన ధూర్జటి సత్కువిరాజచంద్ర! యం
చితగతి గద్దెయెక్క దయసేయఁగదే! పరిషత్ఫలంబునన్
(పీఠనిర్దేశముఁజేయును)

ధూర్జ : (ప్రవేశించి॥ సభాయైనమః॥ అనిసర్వులకునమస్కరించి
స్వపీఠాలంకృతుడగును)

తిమ్మ : (లేచి) వైతాళికా! సంగీతసాహిత్యవైదుష్య ప్రవీణు
లగుగుఁ డెంచుచున్నారు.....

వైతా : (చూచి) నవరసోపేత వసుచరిత్ర కావ్యరచనా
ధురంధరా!

శ్రీకరోజ్జ్వల మాధురీధురిస్వీయకావ్యసుధన్ సుధీ
లోక మెల్ల ను నిచ్చలున్ రసలుబ్ధులై తమిఁ గ్రోలఁగాఁ
బ్రాకటప్రతిభన్ వెలింగెడు రామరాజ విభూషణా
ఖ్యాత సత్కుచింద్రమా! యిదే! గద్దయన్ గయిసేయుమా!
(పీఠమునుగనపరచును)

రామ : (ప్రవేశించి “సభాయైనమః” అని సభాసదులకు నమస్కరించి స్వపీఠమలంకరించును)

తిమ్మ : (లేచి) వైతాళికా! హాస్యరసవిశారదులు విజయం చేయుచున్నారు.

వైతా : (చూచి) భువనవిజయ సభావిభూషణా!
అతిహృద్యంబుగఁ బాడురంగవిభు మాహాత్మ్యంబు వర్ణించి సం
స్తుతిపాత్రంబగు ప్రౌఢరీతిగతులందున్ లెస్ససంధించి భూ
పతి విద్వత్సభలన్ సదాజయము నాపాదించు ప్రజ్ఞాసమ
న్వితధీవైభవ! రామకృష్ణసుకవీ! పీఠంబధిష్ఠింపుమా!
(పీఠమును గనపరచును)

రామ : (ప్రవేశించి “సభాయైనమః” అని సభ్యులకు నమస్కరించి స్వపీఠాసీనుఁడగును)

తిమ్మ : (లేచి) వైతాళికా! సీతాలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్న
హనుమత్సమేత శ్రీరామభద్ర చరణాంబుజ నిక్షిప్త
నిర్మలమనస్కు లేగుడెంచుచున్నారు.

వైతా : (చూచి) సరసనవార్థసంభరిత కావ్యరాజరచనా
చాతుర్యధుర్యా!

లలితోక్తిప్రధ సూరితల్లజల యల్లం బుల్లసిల్లంగ, ని
 మ్ముల రామాభ్యుదయాఖ్య కావ్యతిలకంబున్ వ్రాసి శ్రీకృష్ణరా
 యల యాస్థానమునన్ బ్రశ స్తిగొని సామ్యప్రాప్తితో మించు
 య్యలరాజాన్వయ రామభద్రసుకవీంద్రా! యిందు వేంచేయుమా
 (పీఠమును జూపించును)

రామ : (ప్రవేశించి “సభాయైనమః” అని సభాస్థారులకు నమ
 స్కరించి స్వపీఠముననా సీనుడగును)

తిమ్మ : (లేచి) వైతాళికా! దృశ్యకావ్యోపమా సంభాషణాబ్ధి
 ప్రబంధరచనాప్రావీణ్య ప్రవణులేగు దెంచుచున్నారా

వైతా : (చూచి) ప్రశ స్తశ్లేషప్రబంధనిర్మాణక్రియా పారంగతా,
 చెలఁగి యపూర్వకల్పనలు చేర్చి ప్రబంధములన్ రచించి పె
 పాలయఁగ శ్లేషకావ్యమున నొక్కట రాఘవపాండవప్రశ
 స్తుల వెలయించి నిస్తులయశోరతి బేర్చిన సూరనార్య! పి
 గళికులభూషణా! కొనుముగ దైను సారసమేతభాషణా!
 (పీఠమును గనఁవరచును)

సూరన : (ప్రవేశించి “సభాయైనమః” అని సరివత్సస్యుల
 నమస్కరించి స్వపీఠమునధిష్ఠించును)

తిమ్మ : (లేచి) వైతాళికా! శ్రీమత్కాళీవరప్రసాదలబ్ధ వ
 వర్ణనీయ కవితృత త్వ ధౌరేయులు వేంచేయుచున్నారా

వైతా : (చూచి) నిరంకుశోపాఖ్యాన మహాకావ్యకన్యాజనకా!
 అనుపమ భవ్యనవ్యకవి తామృతపూరము చిప్పిలన్ సుధీ
 వినుతనిరంకుశాఖ్య బహువిశ్రుతకావ్యము వ్రాసి కృష్ణభూ
 పుని సభనొక్కదిగ్గజముఁబోలి మెలంగిన కందుకూరి వం
 శ్య! నుతచరిత్ర! రుద్రకవిసంత్రమ! గద్దెయలంకరింపుమా!
 (ప్రీతముఁజూపించును)

రుద్ర : (ప్రవేశించి “సభాయైనమః” అని భువనవిజయ సభ్యు
 లకు నమస్కరించి స్వప్రీతాసీనుఁడగును)

తిమ్మ : (లేచి) వైతాళికా! శ్రీకృష్ణరాయాస్థాన చిత్రకారు
 తేతెంచుచున్నారు.

వైతా : (చూచి) కళామయమూర్తి!

అమలమతిన్ సమస్థలము నందునె చూపుదు కాదె? మిట్టుప
 ల్లములను? రంగుకుంచెను విలాసముగాఁగొని నైకరూప చి
 త్రములను గూర్చుచుండు భళిగా! నవజీవకళన్ స్వప్రీత రా
 జ మధివసింప రాగదవె? చయ్యనఁజిత్ర కళావిశారదా!
 (ప్రీతమును జూపించును)

చిత్ర : (ప్రవేశించి “సభాయైనమః” అని సభాసదులకు నమ
 స్కరించి తన యాసనమునఁగూరుచుండును)

తిమ్మ : (నానావిద్యాప్రసంగపరితోషిత సువర్ణసతకాంకిత పండితకవీంద్రా! జయీ భవ! స్వచ్ఛతరకీర్తిచంద్రికాల్మకృత దశదిశాంతరాళా! విజయీ భవ! నిర్జితానేకరాష్ట్రరాజన్యశేఖరా! దిగ్విజయీ భవ! కర్ణాటకాంధ్రప్రాజ్యసామ్రాజ్యలక్ష్మీసంస్థాపకసార్వభౌమా పరాక్! శ్రీనరసరాజ నాగాంబికాతనూభవరత్న బహువరాక్! అని లోపల వందిమాగధులు కైవారముచేయుచుండగా వినిలేచి) వైతాళికా! స్వాశ్రితోపకృతి ప్రతిపాదనకార్యధౌరేయులైన శ్రీకృష్ణ దేవరాయసార్వభౌములు దయచేయుచున్నారు.

వైతా : (చూచి) “మూరురాయరగండ”
 విజయంచేయుడి యాంధ్రభోజ! నిజభూ విక్షేపమాత్రోపలబ్ధ జయశ్రీమహిళోపగూహసక్రియా భ్యస్తోరు పక్షస్థలా! స్వజనాభీష్ట ఫలప్రదా! విబుధ జీవంజీవ జైవాత్మకా! గజపత్యాది నృపావలేపహృతి దక్షా! కృష్ణరాయాధిపా!
 (సింహాసనమును కనబరిచును)

శ్రీకృ : (శీవిగాఢ్రవేశించి తనరాకతో భక్తివిసమ్రుళిరస్కులై నిలువబడినమస్కరించు సభాస్థారులను కూరుచుండని హస్తసంజ్ఞజేసి రత్నఖచిత సింహాసనాసీనుడై శుచిస్మితజ్యోత్స్న సందటిపైని బ్రసరింపజేయును)
 (అందఱు నాసీనులగుదురు)

తిమ్మ : (లేచి) సత్కవిచంద్రులారా! శ్రీభవనవిజయ సభా
స్తావనలారా! శ్రీకృష్ణాపరావతాకులై న మనరాయల
వారు కేవలము భూమండలాధీశ్వరులేకాదు బహుకృతి
భర్తలు కృతికర్తలునై యున్నారనునది సర్వలోకవిది
తము. ఇప్పుడు రాజగురూ త్తములు స్వాగతపద్యము
నాశువుగా నందురు.

రాజగు: (లేచి శ్రీకృష్ణరాయాభిముఖుడై) విష్ణుచిత్తీయ
మహాకావ్యనిర్మాణ నిష్ణాత!

స్వాగతంబనువమ సత్కృపాపూరిత సకలసత్కవిజనాశావితాన
స్వాగతంబుధుత రాశాంతవిశ్రాంత సందీపితాఖండ కీర్తిప్రతాన!
స్వాగతంబతుల సంసర్గారవప్రభాజాల ప్రభావప్రజ్ఞలతమాన!
స్వాగతంబఖల రాజనైక్ మకుటాయమాన సర్వవిధసంపన్ని
ధాన!

స్వాగతము సంపదుపమిత స్వర్గరాజ!

స్వాగతము సత్కవీంద్ర గీర్వాణభూజ!

స్వాగతమనంతభూప నక్షత్రరాజ!

స్వాగతం బాంధవవభోజ భానుతేజ!

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : నైతాళికా! నీవింక వెళ్లి సన్మానసమితివారిచ్చు పా
తొషికములను స్వీకరింపుము.

వైతా : చిత్తము (అని రాయలవాడికి, తిమ్మరుసునకు, సభ
లకు నమస్కరించి నిష్క్రమించును.)

తిమ్మ : కవిచంద్రులారా! ఆశువుగా మీరొక్కొక్క
రాయలవారిమీద బ్రశంసాపద్యము లనవచ్చును.

పెద్ద : (లేచి శ్రీకృష్ణరాయాభిముఖుడై) విద్వత్కవిరా
చకోరచంద్రమా!

శరసంధాన బలక్షమాది వివిధైశ్వర్యంబులున్ గల్గి, దు
ర్భరమండత్వబిల ప్రవేశచలన బ్రహ్మఘ్నతల్ మాసినన్,
నర, సింహ, క్షీతిమండ లేశ్వరుల నెన్నన్ వచ్చు నీసాటిగా
నరసింహక్షీతి మండలేశ్వరుని కృష్ణా! రాజకంఠీరవా!

రామకృష్ణ : (లేచి ఆదిలోనే హంసపాదమన్నట్లు కంఠీరవా! య
సంబోధించి తాతగారు బిలప్రవేశముఁజేసిన సిం
మును తోకబట్టిలాగి, స్వవచనవిఘాతము నా పాదం
కొనినారే?

పెద్ద : (కంఠీరవశబ్దప్రయోగమును దప్పగా సమ్మతించి ని
త్తురుడై యుండును.)

తిమ్మ : (లేచి) రామకృష్ణకవీ! మీరు నిర్దుష్టముగాఁబద్యప
జెప్పఁగలరా?

రామ : (లేచి) చెప్పమందురా? (శ్రీకృష్ణ రాయాభిముఖుడై)
గుణగ్రహణపారీణా!

“కలనన్ దావక ఖడ్గఖండితరిపు త్కూభర్త మార్తాండ మం
డల భేదం బొనరించి పోవు నెడఁదన్మధ్యంబునన్, హార, కుం
డల కేయూర కిరీట భూషితుని, శ్రీనారాయణుం గాంచి లో
గలఁగంబారుచు నేగె నీవయ్యను శంకన్ గృష్ణరాయాధిపా!”
(నమస్కరించి కూరుచుండును)

పద్మ : [లేచి కృష్ణరాయాభిముఖుడై] శాంతోదారగుణ
గత్నాకరా! మనరామకృష్ణులు చెప్పిన పద్యము నిర్దుష్ట
మైనదని నేనొప్పుకొనుచున్నాను.

రామకృ : [లేచినప్పుడు] మహాప్రభూ! తాతగారి పద్యములోని
కంతీరవశబ్దమున కర్థము శ్రేష్ఠుడని కాని? సింహమని,
కాదు. కాబట్టి తాతగారిపద్యము నిరుపమానమైనదని
యన్యకవి దుర్లభమైనదని చెప్పకతప్పదు.

[కూరుచుండును]

నంది : [తిమ్మగుసు సంజ్ఞననుసరించి లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై] మందహాస విద్యోతవదనాంభోజ!

అనుపమ గానవైఖరి యనర్గళ సాహితీసౌష్ఠ్యంబు సౌ
రు నజనిరాణి వాణికి నురోజయుగంబుగ విజ్ఞతా సుధీ
జనులు వచింతు) తాదృశ రసజ్ఞ నికాయ మనోజ్ఞ భారతీ
స్తనయుగ భాసమానుడవు సత్కవి లోకచకోర చంద్రమా!

[నమస్కరించి కూరుచుండును]

తిమ్మ: [లేచి] ధూర్జటికవీంద్రా! మీరుకూడ ఆమకుటముతో
“న”ప్రాసముతోనే పదాంతరములతో బద్ధమనండి.

ధూర్జ: చిత్తము [లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై]
సార్వభౌమ శిఖామణి!

అనుపమమైన గానము మహత్తర సాహితీ రెండు వాణికిన్
స్తనములలంబుబండిత వతంసులు చెప్పచునుండ్రు: గాన బ
వనతర తత్సభాజన సభాజన భాజన భవ్య భారతీ
స్తనయుగ భాసమానుడవు సత్కవిలోక చకోర చంద్రమా!

[నమస్కరించి కూరుచుండును]

రామరాజ: |తిమ్మరును సంజ్ఞననుసరించి లేచి శ్రీకృష్ణదే
రాయాభిముఖుడై] శత్రుదోర్వీర్యా పహరక్రియా
భారేయా!

ప్రచురతరోజ్జ్వలద్రవ పిపాసు సమస్తమనీషి సంఘయా
 భ్యుచిత హృదీప్యితప్రద మహాన్నత నిర్మలగాన సత్కళా
 రుచి, వరసాహితీవిభవ రూఢి సమాహ్వయ హృద్య వాక్సతీ
 కుచయుగ భాసమానుడవు కోవిదకోటి చకోరచంద్రమా!

[నమస్కరించి కూరుచుండును]

తిమ్మ : (లేచి) సూరనకవివర్య! మీరుకూడ ఆమకుటముతో
 “చ”ప్రాసముతోనే పద్యము జెప్పండి.

సూర : చిత్తము (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)
 క్రియానుష్ఠేయైవ సత్కార్య!

సుచరిత శోభితుండవు యశోవిసరప్రస్ఫుతి ప్రపూర్ణ ది
 జ్ఞచయుడ వాంఛభోజుడవు నిస్తులమూర్తివి గీతిసాహితీ
 రుచిర తరాభిధేయ సువిరూఢ సువిభవ యుక్త వాగ్వధూ
 కుచయుగ భాసమానుడవు కోవిదకోటి చకోరచంద్రమా!

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

రామరా : తిమ్మరుసు సంజ్ఞననునరించి లేచి శ్రీకృష్ణ దేవ
 రాయాభిముఖుడై వితరణ గుణాభరణా!

జానొప్పన్ సుమనఃప్రియుండగు నజస్రంబెవ్వఁడెవ్వఁసి యా
స్థానక్షోణి నొగిన్ బుధుల్ కవివరుల్ దారుండ్రో! యయ్యంగనా
సూనాస్తుండవు గోత్రవర్థనుడవై శోభిల్లు నోకృష్ణ రాజ్
త్మనా కేశ్వర నీవు నిక్కము దలంపన్ రాజమాత్రుండవే!

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

రుద్ర: (తిమ్మరుసు సంజ్ఞననుసరించి లేచి శ్రీకృష్ణ దేవత

యాభిముఖుడై) వేదవేదాంగ విద్యాపారంగతా!

అంగ బంగాళ కళింగ నేపాలాది

భూపాల గర్వ నిర్వాపకుడవు

ఆంధ్ర కర్ణాట విద్యాలతాత్యాశ్రయ

భూత విస్తృత కల్పభూరుహుడవు

ఆముక్తమాల్యదాఖ్య మహాప్రబంధ ని

ర్మాణ కాశలకళా ప్రాభవుడవు

అష్టదిగ్గజ బిరుదాభిభూషిత కవి

వర్య కీర్తిత మహావైభవుడవు

దండితారి భూమండలాఖండలుడవు

స్తవ్యవైద్యవిద్యాలయ స్థాపకుడవు

భువననిజయ సభాశిరోభూషణుడవు

రాజమాత్రుండవే? కృష్ణరాయ దేవ

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

చిత్ర) : (తిమ్మరుసుసంజ్ఞననుసరించి లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభి
ముఖుడై) తుళువాన్వయ క్షీరసాగర రాకాసుధా
కరులైన దేవరవారు చిత్రకారుడాశువుగాఁ బద్యముఁ
జెప్పఁగలఁడా? యని యాశ్చర్యపడుచున్నట్లున్నారు
కాని? సాహితీసమీరాంగణసార్వభౌమా! భవదీయ
వదనాంబుజావలోకనమున సమకూరని సౌభాగ్యము
లేముండును? .

భవదీయ దర్శన భాగ్యమబ్జినయంత
మూర్ఖుండు సాహిత్యమును గ్రహించు
భవదీయ సాగత్య ఫలముచేకురినంత
కవితనేర్వనివాఁడు కవితఁ జెప్పు
భవదీయ కారుణ్యవశత, గానానభి
జ్ఞుఁడు గానకళఁ బండితుఁడుగఁ బరఁగు
భవదీయ సంస్థాన వాసుడై రణకేళి
నసమాన శూరుడై యతిశయించు

భవదీనస్థుడై బీదవాఁడుకూడ
సకలసౌభాగ్య శాలియై సంతసించు
భవ్యగుణసాంద్ర! స్వవై భవసు రేంద్ర
వరగుణోపేంద్ర! శ్రీకృష్ణ పార్థివేంద్ర!

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) చిత్రకారులు యథార్థమును గ్రహించినారు.
 మూడవకార్యక్రమము సమస్యపూరణము కవులు
 తమకిచ్చ సమస్యను పూరించి వానిభావమును కూడ
 జెప్పదురు. పెద్దనకవీంద్రా! “రతియే నీకు శుభప్రదంబు
 గుణధుర్యా! బ్రహ్మచర్యవ్రతా!” పూరింపుడు.

పెద్ద : (లేచినిమిషమాలోచించి)

ధృతి డెందంబును జ్ఞేక్కబట్టుకొని, శు
 ధ్ధింగొన్నయేబుద్ధి సు
 వ్రతుడై శబ్దముమున్నుగా విషయముల్
 వర్జించి, రాగద్యనా
 హతుడై సద్గుణబోధముక్తిగనునో
 యాబ్రహ్మనిష్ఠైకధీ
 “రతియే నీకు శుభప్రదంబు గుణధు
 ర్యా! బ్రహ్మచర్యవ్రతా!”

(సమస్కరించికూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) తిమ్మనకవీంద్రా! “రతమే భారతదేశ వాసు
 లకు స్వర్గారోహణంబే యగున్” పూరింపుడు.

రతి, రతము — స్త్రీ పురుషుల కలయిక

తిమ్మ : (లేచి నిమిషమూలోచించి)

ఓతిపై పంచమవేదమంచును బ్రశ స్తింగాంచి, ద్వైపాయనా
ఖ్యతపస్వి వ్రవరప్రణీతమగుచున్ వ్యాప్తిం దగం జెంది, వి
స్తృతధర్మప్రతిపాదకంబయిన, యాశ్రమజ్ఞయాభిఖ్య, భా
“రతమే, భారత దేశవాసులకు, స్వర్గారోహణంబే యగున్”

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) ధూర్జటి కవీంద్రా! “మయమున్ వాడుదు
రెందతెందటో సతుల్ మాభర్త గేహంబులన్”
పూరింపుడు.

ధూర్జ : (లేచినిమిషమూలోచించి)

నియతిన్ స్నానము లాచరించి, కడుపూ
స్కిన్, బట్టుచేలల్ నగల్
నయ మొప్పగ్ గయిసేసి, పల్లెరములన్
నానావిధోపాయనో

చ్చయముల్ గైకొని యేగి, యారతిడుచో
సమ్యగ్గతిన్ గీతివా

“జ్ఞయమున్ వాడుదు రెందతెందటో సతుల్
మాభర్త గేహంబులన్”

(నమస్కరించికూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) రామభద్రకవీంద్రా! ఆసమస్యనే మీరుకూడ భావాంతరముతోఁ బూరింపుడు.

రామ : (లేచినిమిషమాలోచించి)

నియమంబున్ మఱి నిష్ఠయున్ బెనఁగొనన్

విష్ణ్వలయ ప్రాంగణం

బు, యథాశక్తి నలంకరించు నెడ, సం

మోదంబు సంధిల్ల, భ

క్తియుతాఁతఃకరణాభ్యుపేతలయి, త

ద్దేశంబు నల్కంగ, గో

“మయమున్ వాడుదు రెందఁతెందఱొ సతున్

మాభర్త గేహంబులన్”

(నమస్కరించికూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) రామకృష్ణకవీంద్రా! “మదగజయానకున్”
అవికమాత్రము చ్చాలును చీరయేటికిన్” పూరింపుడు.

రామ : (లేచినిమిషమాలోచించి)

ఇదియొక పెండ్లి కార్యమగునే? మదిరాక్షులు పుట్టినింటికిన్

బడిబడి వచ్చుచుండ్రు కద? వారికి వచ్చినయప్పుడెల్ల, నిం

పిదమ్ముగ, సారెచీరలను బెట్టు ధనాధ్యుల మొక్కొ! నేటికిన్”

“మదగజయానకున్ అవికమాత్రము చ్చాలును, చీరయేటికిన్”

(నమస్కరించికూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) సూరస కవీంద్రా! “సీరిన్ బావ! యని శౌరి
చేరం జీరెన్” పూరింపుడు.

సూరస: (లేచినిమిషమాలోచించి)

వీరాభిమన్యు మృతికిన్ దారుణతర శోకవహ్ని తాపంబునఁ బె
ల్లారాట మొందు శౌనా “సీరిన్ బావ! యని శౌరి చేరం జీరెన్”
(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ: (లేచి) రామరాజ భూషణకవీంద్రా! “గాలివాస
మొదవు మేలు చూవె?” పూరింపుడు.

• రామ : (లేచి నిమిషమాలోచించి)

జ్యోతు లందు రవియు, జక్కలఁ జంద్రుండు
మనుజులందు సూరియును దలంపఁ

జెట్టులందు రావిచెట్టును మఱి నలుఁ

“గాలివాస మొదవు మేలు చూవె!”

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) రుద్రయకవీంద్రా! “రమణి కుదయిం చె గొమ
రుడా రమణియందు” పూరింపుడు.

రుద్ర : (లేచి నిమిషమాలోచించి)

మానిదుర్వాసువరముల మహిమఁ దెలియఁ

గుంతిమంత్రమునన్ వివస్వగుతుఁబిలిచె

యతివర వరప్రభావ సంగతిని నంబ

రమణి కుదయించెఁ గొమరుఁడా రమణియందు

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) రాజగురూత్తమా! “గజముల్ వ్రాసిన గ్రంథ
రాజములలోఁ గన్పట్టువై చిత్ర్యముల్” పూరింపుడు.

రాజ : (లేచి నిమిషమాలోచించి)

నిజవిన్నూర్జిత సాహితీప్రతిభలన్ విన్నాణమున్ జూపి, సూ
రిజన శ్రేణికి మోదమున్ గొలుపుచున్ గృష్ణాధిపాస్థాన భూ
మి, జగామేటి హొరంగువన్నియల పేర్కిం గాంచు నయ్యవ్వు ది
గ్గజముల్ వ్రాసిన గ్రంథ రాజములలోఁ గన్పట్టు వై చిత్ర్యముల్

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) చిత్రకళామూర్తి! “మలముఁదినుము నీదు
నోటి మలినము వోపు” పూరింపుడు

చిత్ర : (లేచి నిమిషమాలోచించి)

లలి మృదుల నాగవల్లి
 దళ మృగమద పూగఖండ తతి నవముక్తా
 ఫలచూర్ణ కలితమైన, త
 “మలముఁ దినుము నీదు నోటి మలినము వోవున్”

[నమస్కరించి కూరుచుండును]

తిమ్మ : (లేచిరాయలవారి ప్రసన్నవదనముఁ జూచి)

సగుర్యులను జక్కగాఁ బూరించి కవిచంద్రులు తమప్రజ్ఞా
 ప్రాబల్యములఁ బ్రదర్శించి సభాసదులను సంతోషపెట్టఁ
 గలిగినారు, ప్రభువులుగ్రహించి సంతృప్తిఁ జెందినారు.

ఇప్పుడు నాల్గవకార్యక్రమములోఁ గవితల్లజులు తమ
 తమ ప్రబంధసుధాపారావారములనుండి యొకరెండు పద్యా
 మృతబిందువులను శ్రోతృకర్ణ పేయముఁ జేయుదురుగాత. పెద్దన
 కవీంద్రా! మీమనుచరిత్ర కావ్యకథానాయిక వరూధిని ప్రవరు
 నిచ్చే బరిభూతురాలై రోదనము. జేసినదని వ్రాసిన పద్యము
 వినుటకుఁ బ్రభువులతోఁబాటు సభాసదు లువ్విఘ్నముచున్నారు

పెద్ద : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

“పాటున కింతులోర్తురె? కృపారహితాత్మక! నీవు ద్రోవ, ని
చ్చోట భవన్నభాంకురము సోకె గనుంగొనుమంచుఁ జూపి, య
ప్పటిలగంధి వేదన నెపంబిడి యేడ్చె, గలస్వనంబునన్
మీటిన విచ్చు గుబ్బచను మిట్టల నశ్రులు చిందు వందగన్”

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) తిమ్మనకవితిలకా ! మీ పారిజాతాపహరణ
కావ్య కథానాయిక సత్యభామ పారిజాతపుష్పముఁ
దనకీయక కృష్ణుడు రుక్మిణికిచ్చినాడని కోశవిస్ఫురితా
ధరయై శ్రీజన సహజమైన బేలతనముతో నేర్చినట్లు
వ్రాసినపద్యము వినుటకు.....

తిమ్మ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

“ఈసునఁబుట్టి డెంధమున హెచ్చిన శోకదవానలంబుచే
గాసిలి యేడ్చె బ్రాణవిభు కట్టెదుటన్ లలితాంగి పంకజ
శ్రీసఖమైన మోముపయిఁ జేలబెఱంగిడి బాలపల్లవ
గాసిన కషాయ కంఠ కలకంఠ పథూ కల కాకవీధ్వనిన్”

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) రామరాజభూషణకవీశా! మీరుకూడ మీ
వసుచరిత్ర కావ్యకథానాయిక గిరిక వసురాజుమీది

విరహవేదన సహింపలేక విలపించిన విధానము వర్ణించిన పద్యమును.....

రామ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

“ఆజాబిల్లి వెలుంగు వెల్లికల, డాయన్ లేక, రాకానిశా
రాజశ్రీసఖమైన మోమునఁ బటాగ్రంబొత్తి, యెల్లెత్తి, యా
రాజీవానన యెఱ్ఱెఱ్ఱ గిన్నరవధూ రాజత్క-రాంభోజ కాం
భోజీమేళ విపంచికా రవ సుధాపూరంబు తోరంబుగన్”

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

రామకృ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

రసికశిఖానతంసా! అల్లసానివారటునిటు, ముక్కుతిమ్మన
గారు ముద్దుముద్దుగా భట్టుమూర్తిగారు బావురు మనునట్లుగాఁ
దమకావ్య కథానాయికల నేడిపించినారు సుమాండి!

శ్రీకృ : (సభ్యులునవ్వుచుండగా శుచిస్మితాననుడగును)

తిమ్మ : (లేచి) రామకృష్ణుల పరిహాసోక్తుల కేమిగాని? తిమ్మన
కవీంద్రా! నారదుడు రుక్మిణీదేవికిఁ బాఠజాత పుష్ప
ప్రభావముఁ జెప్పిన పద్యము వినుటకుఁ బ్రభువు
లుత్సాహపడుచున్నారు.

తిమ్మ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

“అలిసిలాలక! నీవు నీపతి, రహస్యకీడ వర్తించు, వే
శ, లతాంతాయుధ సంగరంబునకు, నుల్లాసంబుఁ గల్పించు, ను
జ్జ్వలదీపాంకురమై, రతిశ్రమ తనూసంజాత ధారాశ, ఘ
ర్మలవంబుల్ తొలఁగింపఁగా నురటియై రంజిల్లు నిచ్చాగతిఁ”

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ: శృంగార రసమునందు మీకుండునాసక్తితో బ్రహ్మ
చారియగు దేవర్షితతేతకూడ, శృంగార రసరహస్య
మును పర్ణింపఁజేసి, శృంగార రసమయమూర్తు లని
పించుకొనినారు మహాకవి! రామరాజ భూషణకవి
చంద్రా! మీకావ్యకథానాయిక ముక్కును సంపెంగ
పువ్వుతో బోల్చి వర్ణించిప వద్యమును... ..

రామరా: (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవ రాయాభిముఖుడై)

“నానాసూన వితాన వాసనల, నానందించు సాంగ, మే
లా? నన్నొల్లదటంచు గంధఫలి, బల్కాకణ్డ పంబంది, యో
షానాసాకృతిఁదాల్చి, సర్వసుమన స్సౌరభ్య సంవాసియై
పూనె బ్రేక్షణ మాలికా మధుకరీ పుంజంబు లిర్వృకలఁ”

తిమ్మ: బాగు బాగు మీకవితాసాందర్య మపూర్వమనక
తప్పదు. సూరనకవిరాజా! మీకభాపూర్ణోదయ కావ్య
కథానాయిక కలభాషిణి సఖిసమేతయై, పూదోటలో

ఁబూఁదీ వెటుయ్యలల నూగుటఁగాంచి మణికంఠరుఁడు
నారదునితో నన్నపద్యము వినిపించంగి!

సూర : చిత్తము (అనిలేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుఁడై)

“తమిఁ బూదీవెలఁ దూఁగుటుయ్యలలఁ బం

తాలాడుచుందూఁగు, నా

కొమరుంబ్రాయఁపు గబ్బిగుబ్బెతల, యం

ఘ్నుల్ చక్కఁగాఁసాగి, మిం

టి మొగంబై చనుదెంచుతీవిఁ గనుఁగొం

టే! దివ్యమానీంద్ర! నా

కమ్మగీనేత్రల మీఁదఁ గయ్యమునకుం

గాల్దొంచు లాగొప్పిణిన్”

తిమ్మ : ఆపద్యమునకు సమాధానముగా దేవర్షి చే ననిపించిన
పద్యముగూడ.....

సూర : చిత్తము

“భళిరా! సత్కవివౌదు నిక్కము తగన్ భావించి నీయన్న యా

యెలపాయంపు మిటారిక తైల బెడంగే నెందునుం గాన వా

రల డోలాచల నోచ్చల చ్చరణముల్ త్రైవిప్తవస్త్రీల యా

దలఁ దన్నన్ జనునట్లు మించె ననినన్ దప్పేమి? యొప్పే

యగున్”

(నమస్కరించికూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) బ్రహ్మచారి యగు నారదునితో నెంత నయ
గారపు మాటలాడించినారు? ధూర్జటి కవీంద్రా! తమ
కాశహస్తీశ్వర శతకములోని రెండు భక్తిప్రబోధక
పద్యములను వినిపించండి.

ధూర్జ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

“ఏవేదంబుఁ బఠించె లూత? భుజగం బేశాస్త్రముల్ సూచె? దా
నేవిద్యాభ్యసనంబొనర్చెగరి? చెంచేమంత్రమూహించె? బో
ధావిర్భావనిదానముల్ చదువు, లయ్యా! కావు, నీపాద సం
సేవాసక్తియేకాని, జంతుతతికిన్ శ్రీకాశహస్తీశ్వరా!”

“దంతంబుల్ పడనప్పడే తనువునన్ దారూఢి కానప్పడే,
కారతాసంఘము రోయనప్పడే, జరాక్రాంతంబు గానప్పడే,
వంతల్ మేనఁజరించనప్పడే, సిరుల్ వెల్వెల్లఁ గానప్పడే,
చింతింపన్ వలె, నీపదాంబు జములన్ శ్రీకాశహస్తీశ్వరా!”

(నమస్కరించికూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) భక్తశిఖామణీ! శ్రవణమాత్రమునఁ బాపపంక
ప్రక్షాళక పద్యములు వినిపించి నర్దులను సంతోషసాగ
రమురమునకలు వేయించినారు రుద్రయకవీంద్రా!
నిరంకుశోపాఖ్యాన కథాదిని మాణిక్యపురవర్ణనము
గురించి చెప్పిన పద్యమునండి.

రుద్ర : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవ రాయాభిముఖుడై)

వైడూర్యకల్పిత డ్వారదీపులు పువ్వ
రాగకవాటజ ప్రభలఁ బెనుప

మరకత కుడ్య సంపాతదీధితి మహా
నీలవేదీశ్రీకి నెనరుఁ జూపఁ

బద్మరాగోజ్జ్వల ప్రాసాదరుచివిద్రు
మస్తంభ కాంతుల మమతఁ బ్రోవఁ

వజ్రకుట్టినుశోభ వరమాక్తిక స్యంద
నచ్చాయ కేప్రొద్దు నట్టు నీయ

దీప) గోపుర గోపేధిక ప్రకాశ
మనుదినంబును దనకుఁ దోడభిలషించు

నిఖిలమణిసంపదలు నందు నెరయు కతన
మణిపురంబండ్రు దాని నామము నృపాల!

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) చివరి కార్యక్రమములోఁ గవిశేఖరులు తమ
తమకావ్యకథాసారాంశములు వినిపించెదరు.

పెద్ద : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవ రాయాభిముఖుడై)

ఈశ్రీకృష్ణ దేయరాయ సార్వభౌములొకనాడు పేరో
లగంబుండి, యాదరపూర్వకంగా నన్ను బిలచి—

సప్త సంతానములలోఁ బ్రశస్తిఁగాంచి
 భలము కాకుండునది ధాతిఁ గృతియ కాన?
 కృతి రచింపుము మాకు శిరీషకుసుమ
 పేశల సుధామయోక్తులఁ బెద్దనార్యులు॥

అని యాదేశించుటయు ఈరాజచంద్రుఁడు శృంగారరస
 లాలసుండగుటచే శృంగారరస ప్రధానమైన కావ్యమును రచించి
 యీభూవల్లభుని డెందంబున కమందానందముఁ గూర్చునుద్య
 మించి మార్కండేయపురాణమునందలి స్వాలోచిష మను
 సంభవ కథావస్తువును ప్రాతిపదికగా గ్రహించి యందు వరూ
 ధినీ ప్రవరుల పాత్రస్పృష్టి విషయమునఁ బరస్పర విరుద్ధములై న
 నై రాగ్య శృంగార భావములకు నేకత్రో స్థితిని గల్పించి
 రసాభాస కన్నట్టకుండ యేరసమున కారసము పరమావధిగాఁ
 బండిత శ్లాఘనీయముగాఁ గూర్చి ఈరాయలవారికిఁ దాత్క
 లిక కవితోకమునకు విస్మయానందంబుల సందడింపఁ జేసితిని.

ప్రవరుఁడు సదాచార సముపేతుఁడు పరమనైస్థికుఁడు
 ఏకపత్నీవ్రతుఁడు నై యలరారుచు సిద్ధోపలబ్ధి పాదలేపప్రభా
 వంబున హిమాలయ పర్వతంబును దర్శింపఁబోయి. యట
 మంచునీటఁ బాదలేపము కఱిగి పోగాఁ దానుతిరిగి స్వస్థానముఁ
 జేరుటకు ననువుగామి, దారినడిగి తెలిసికొనవలయునని,
 పొంత వీణవాయిం చుచున్నవరూధినిని డాయంబోయెను.

అదిమరియొక సందర్భమైనచోఁ బరస్త్రీకడకుఁ జేరక
పోవును. తనకు దారి చెప్పవారితరులెవరు లేమిచే గత్యంతరము
లేకపోయినది.

వరూధిని తనకు నచ్చిన పురుషునికై నిరీక్షించుచునది
సమయమది. తన్నువలచిన స్వేరోచియను గంధర్వుని ధిక్కరించి
తనకు ననుకూలుఁడగు పురుషునికై యన్వేషించు చుండెను.

అట్టి సమయములో నవమస్మధాకారుఁడగు ప్రవరుఁడు
దృష్టిగోచరుఁడు కాగాఁ దనప్రేమను సర్వస్వమును ధారవోయ
నిశ్చయించెను. కాని? అతని నియమనిష్ఠలందులకుఁ దావీయ
లేదు అనిచెప్పఁచు బ్రవరుని దృఢవైరాగ్యమును వరూధిని
‘గాఢశృంగారమును’ రసోచితముగా వర్ణించి “ఆంధ్రకవితా
పితామహ” యను బిరుదమును సార్థకము జేసికొంటిని.

ఇట్లు స్వారోచిష సంభవమును ప్రబంధమును నిర్మించి
ప్రబంధకవులందఱకు మార్గదర్శకుఁడనై ఈప్రభువులచే బహు
విధసత్కారములఁ బడయఁగలిగితినిని సగర్వముగాఁ జెప్ప
కొనుచున్నాను. జయహింద్ (నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) ధూర్జటి కవీంద్రులు శివభక్తిరస భరిత కాళ
హస్తీశ్వర మాహాత్మ్యకావ్యసారాంశమును జెప్పెదఱు

ధూర్జ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుఁడై)

మహాపాపహానన మగు మహాదేవశబ్దముచే సంబోధింపఁ

బడువాడు పరమశివుడు భక్తులనగచాల్లు పాలుచేయక,
ఆలసింపక ప్రార్థించిన వెంటనే అపారకదుణామృతధారలు గురి
యించి రక్షించుటయే మాపర మేశ్వరుని కళ్యాణగుణవై భనము

తిన్నడు ఆటవిక జాతిలోనివాడు ఒకనాడతడు వేటకు
వలయు సాధనములతో వెళ్లి మహారణ్యంబున మృగంబుల
వేటాడి వచ్చుచు నొకచోట తరునికుంజ పూజాచ్ఛాదితము
ననభ్యర్చితము నగు శివలింగమును జూచినాడు.

అతనియొడలు పులకరించినది చేతులుజోడించి ప్రణమిల్లి
మహేశ్వరా! ఇందు నొంటరివై యుంటివా? నీకుదోడులేదా?
స్నానములేదా? ఆహారమెవరిత్తురు? ఇట్టిస్థితిలో నేను నిన్ను
విడిచిపెట్టి వెళ్లగలనా? అనుచు భక్తిపారవశ్యమున సువర్ణ
ముఖజలంబులఁ బుడిసిటం దెచ్చి, శివునికి స్నానంబుఁ గావించి
ఘాంసపుకటకుట్లు పేల్చి ముందుంచి, తినుమయ్యా! యని
ప్రార్థించినాడు.

“ప్రభూ! తినవేని? నాశిరము నీలింగముపై మోదికొని
బ్రద్దలుచేసికొందు” ననగా శివుడు వానియుద్రేకముఁగాంచి
సరే! అని వానిని భక్షించినాడు.

పూజారి యనుమానము దీర్చుటకు శివుడు తిన్నని
భక్తి పరీక్షింపఁదలఁచెను తిన్నడు మునుపటివలెనే శివునికి

మాంసపుకటకుట్లు ముందుంచి తినుమని వేడుచు, శివుని కంటి నుండి కన్నీరుధారలుగా బాటుట చూచెను. “స్వామీ!” నీ కంటికి బాధకలిగినదా? మందులు వేసినను తగ్గలేదా? నాకంటి నూడఁబెటికి నీకతికింతునని తనకంటినూడఁబెటికి శివునికిఁ గంటిగానమర్చెను. మఱియు రెండవకంటినుండి నీకువఱదలై పాటుటజూచి ఇదియే సాధనమని తనరెండవకంటిని వెలికినూడఁ బెటికి తానపుడు కండ్లులేని యంధుఁడు గాన పాదరక్షతో శివునికంటిప్రదేశము గుఱుతుగాఁ ద్రొక్కి తనకంటి నతుకగాఁ బరమశివుఁడు సాక్షాత్కరించెను.

దేవతలు కల్పతరు ప్రమానవర్షము గుఱియించిరి. ఈ విధముగాఁ తిన్నఁడు దుర్లభమగు ముక్తిని పొందినాడు. జయహింద్ (నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) తిమ్మనకవీందులు తమపారిజాతాపహరణ ప్రబంధ ప్రాశస్త్య సారాంశమును వినిపించెదరు...

తిమ్మన: (లేచిశ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

శ్రీకృష్ణ దేవరాయల యాస్థానమున నష్టదిగ్గజములని ప్రసిద్ధిగాంచిన కవులలో నేనొక్కఁడను. విశేషించి రాణిగారి యరణపు కవినగుటచే నాకు మరింతప్రాశస్త్యము కలదు.

కారణాంతరమున రాణియెడ సార్వభౌములకుఁ గలిగిన
వైమనస్యమును దొలఁగించు నాశయముతోఁ బారిజాతాపహ
రణ మను ప్రబంధరాజమును నిర్మించితిని.

అందు శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణీమందిరమున రుక్మిణితో
ద్యూత కేళీ వినోదము సలుపుచున్న యవసరమున నారదుఁడు
వచ్చి, పద్మపత్రమునఁ బొదిగియున్న పారిజాత పుష్పమును
శ్రీకృష్ణుని కరకమల మందుంచుటయుఁ గృష్ణుఁడా సుమరాజ
మును రుక్మిణికిచ్చుటయుఁ నారదుఁడు రుక్మిణి దిక్కు మొగంబై
యాపారిజాతసుమప్రభావము నుగ్గడించి, “యీమహానీభావుఁడీ
పుష్పము నీకిచ్చుటంబట్టి యతనికి నీమెతయుఁ గూర్చుదానవని
వ్యక్తమగుచున్నది.

ఇంతదనుక మాధవుఁడు సత్యభామాధవుఁడని చెప్ప
కొనువార్త కల్లయయ్యెను. ఈపుష్పమును ధరించిన నీకు
నీసవతులందఱు పాదాశ్రాంతలగుదురు. సత్యభామగర్వము
సర్వము ఖర్చుంబగును” అని పెక్కువిధముల పొగడి మగిడిచ నెను

అనంతరము శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామకీయుదంతము
తెలిసినేమో! యామె నోరడించుటకుఁ బోవలయునని స్నేత్ర్యా
మందిరమున కేగెను.

కోపగృహంబునఁ గంకటిపై ఆపాదమస్తకము నీలి
ముసుంగు వేసికొని, పడియున్న ప్రియురాలిని జూచి, యామె

చేటికచేతిలోని దీవనను తాను గైకొని, యామెనావలికిఁబో
సైగచేసి, కృష్ణుఁడే తాళవృంతముతో వీవఁదొడఁగెను అంతకు
మున్ను పారిజాతపుష్పమును ధరించిన చేతులగుటచే నాపుష్ప
సౌరభము వాయుమిళితమై, ముసుఁగులోనున్న నామెనాసా
రంధ్రములఁ జొచ్చెను.

అందులకామె తనప్రియుఁడు తనకుఁబారిజాతసుమమును
కొని తెచ్చెనేమో యని బ్రమసి, ముసుఁగుదొలఁగించి రిత్త
చేతులతోనున్న జగన్నాటకసూత్రధారునిఁజూచి ద్విగుణీకృత
కోపముతో మరల ముసుగు వేసికొనెను. అంత నందనందనుడు
పలువిధముల నామెననునయించియు చరితార్థుడు కాలేక
నామెపాదపల్లవములు తనమాళిభాగంబు సోకునట్లు మొక్తెను
పుష్పబాణుని జనకుడైన కృష్ణుని మస్తకమును నామె తన
యెడమకాలితో దొలగద్రోచెను.

అప్పుడు కృష్ణుడాకాంతంగాంచి నీవిట్లు నాశిరస్సునుతన్నుట
అది నన్ను మన్నించుటయే. నాకతిన శిరస్సు తాకి నీపదపల్ల
వము నొచ్చెనేమో యని వగచుచున్నవాడను. ఇకనైన
కోపఘోషమానవుకదా? అనుటయు నాలలనామణి పానుపునుండి
సగములేచి “యీ మొగమిచ్చకపు మాటల కేమిగాని? నీచేతలు
నీపసలు అన్నియు తెలియవచ్చెనులే ఇంత అవమానముజెంది
నేజీవింప నేల?” యని యాపైని మాటరాక ఈను శోకము అగ్గ

లముకాగా బ్రాహ్మణుల నెదుట మోముపై పైట చెంగువేసికొని
మధురమైన కోకిలధ్వనితో నేడ్చెను.

అప్పుడు కృష్ణుడామెను లాలించి “పూవుమాత్రమున కే
యింతవంతయెందులకు? దేవేంద్రునిజయించి పారిజాతవృక్షము నే
కొనివచ్చి నీపెరటిలో నాటెదను.” అనిచెప్పి సత్యభామ యలుక
దీర్చి మనమలరజేసెను. అనునీఘట్టమును ముద్దు పలుకులతో
రసాభ్యుచిత బంధురముగారచించి శ్రీవారికి మనఃప్రసాదము
గల్పించి రాణియెడల వినునస్కృతను తొలగించి వారియన్యో
న్యానురాగగ్రంధికి నిదానమైతినినచెప్పట కెంతయుసంతసించు
చున్నాను. జయహింద్ (నమస్కరించికూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) రామభద్రకవీంద్రులు తమ రామాభ్యుదయ
ప్రబంధ విశిష్టతను విశదీకరించెదరు.

రామ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై) నేను శ్రీ
రాయలవారి యాస్థానమున నెన్నికగన్నవాడను
ఆదికవియగు వాల్మీకిమహర్షి రచించిన శ్రీమద్రా

మాయణ కథావస్తువును గ్రహించి రామాభ్యుదయ మనుపేర
ప్రబంధరాజముగా రచించితిని.

భాస్కరాది మహాకవులు తెలుగున రామాయణమును
రచించియుండగా మరల నీరామాయణము నేలవ్రాయవలసి
వచ్చెనని కొందఱు శంకింపవచ్చును.

“యది శుష్ణం పూర్వై రితి జహతి రామస్యచరితం
గుణై రేతావద్భి ర్జగతి పునరన్యో జయతి కః?”

పూర్వకపులచే శుష్ణముగా వ్రాయబడిన దని రామ
కథను విడిచినై చినయెడల సకలశ్యాణ గుణాభిరాముడగు
రామునికంటె అన్యుడగు ధీరోదా త్తనాయకుడు మరియొకడు
జగమున నెవ్వడు కలడు?” అని మురారికవి చెప్పినట్లు రామ
చంద్రునికథ నెవరెన్ని విధముల వర్ణించినను రమణీయుముగా
నుండుననుట నిర్వివాదాంశము కాబట్టియే సర్వోత్తమనాయ
కుడగు శ్రీజానకీనాయకుని వర్ణింప మనసు పొడమి యీ
ప్రబంధరచనకు సాహసించితిని.

రామాయణ గాథలో గలనీతులు సకలలోకమున
కవశ్యాచరణీయుములైన రీతులని వేఱుగా నుడువఁ బనిలేదు
కదా?

(శ్రీ)రాముని పాత్రవలన పితృవాక్పరిపాలనము ఏకపత్నీ
వ్రతము, శరణాగతత్రాణపరాయణత, దుష్టసంహారము, శిష్ట
పాలనము మున్నగు నెన్నియో గుణములు గ్రహింపదగియున్నవి

స్తీతాదేవిపాత్రవలన పాతివ్రత్యమహిమ, కష్టశోక
సహిష్ణుత, మున్నగుసాధ్వీగుణములు వ్యక్తములగుచున్నవి.
భరతసౌమిత్రుల పాత్రలవలన పరస్పరభ్రాతృధర్మ
ములు సువ్యక్తములగుచున్నవి.

ఇత్యాది మహదాదర్శ ధర్మములను పదేపదేలోకమున
కందఁజేయుట యత్యంతావశ్యకములనెడు విశ్వాసముతో నేనీ
పవిత్రరామకథను వ్రాసి యాత్మసంతృప్తిని పొందగలిగితిని.
“సర్వేజనాస్సుఖినోభవంతు” జయహింద్

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) గుర్రయ కప్పిందులు తమనిరంకుశోపాఖ్యాన
కావ్యకథాసారాంశముఁ జెప్పెదరు.

రుద్ర : (లేచిశ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

నేనునిరంకుశోపాఖ్యానంబను ప్రౌఢ ప్రబంధమును
రచించి కందుకూరిసోమేశ్వరస్వామి కంకితముసంగితిని.

కథానాయకుడైన నిరంకుశుఁడు పవిత్రమైన విప్రకుంబ
మున జనించి, వేదవేదాంగములు, షడ్ధర్శనములు, మున్నగు
శాస్త్రముల సభ్యయనము జేసియు, యశావనముప్రాదుర్భవింపఁ
గనే మదనవికృతులకులోనై, సదాచారసంపత్తికి నుద్వాసము
జెప్పి, వారనారీపరాయణుడై పతితావస్థను పొందెను.

తల్లియెన్నివిధముల హితోపదేశముచేసినను ధర్మపత్ని
యెంతవలపించినను సరకుసేయక యారేయి నిద్రాపరవశయైన
భార్యయొడలిసగలన్నియు నొలుచుకొనిపోయి, శోచెల్వ
కర్పించెను. క్షీణవిత్తుడై నిరంకుశుఁడు వేశ్యమాతచే నెట్టబడి

యింటికిపోక, యడవికిఁబోయి యచటనొకచో శివలింగము గాంచి నాతో జూదమాడుమని కన్పించి, యందులకు మారు పల్కులేకున్నందుకు నుభయపక్షముల తానే నిష్పాక్షికముగా జూదమాడి, యందులకుఁ బన్నిదముగా రంభను గోరి గెల్పు పొందెను, పిదప రంభనునాకిమ్మని తనయుత్తరీయమును శివ లింగమునకుఁ జుట్టి, లాగఁజొడఁగెను శివుఁడాతని నిష్కపట చర్యకు మెచ్చి ప్రత్యక్షమై, యింద్రునొప్పించి రంభను నిరంకు శున కిప్పించెను.

కొన్నాళ్లకు నారదుఁడు రంభానిరంకుశులు భూలోక ములోఁ గ్రీడించుట యెఱింగి యిందునితో రంభ భూలోక సౌఖ్యముల కాశించి నీకుఁ దలవంపులు చేయుచున్నదని చెప్పగా నిందుఁడు రంభనుపిలిపించి, కోపించి శిలపై పొమ్మనిశపించెను.

రంభభీతిల్లి శాపమోక్షప్రకారమడుగగా నింద్రుఁడు దయదలచి, యీశిలను పొడిగాఁ చేసిన శాపవిమోచనమగు నని చెప్పెను.

రంభ నిరంకుశుని కడకు మగిడివచ్చి, యాయుదంత మంతయుఁజెప్పగ నాతఁడు రంభతోనీశాపమును నేను తొల గింతునని మాటయిచ్చెను. రంభశిలయయ్యెను.

పర్వతోపమానమైన యాతాతిబండను జూచియందఱు బెగఁజొందరి.

శతుందమనుండను నొక రాజాశిలను జూచుటకు వచ్చి, యచ్చట నొక చెట్టుపైనున్న బ్రహ్మరాక్షసునిచే నావేశింపఁబడి వికృతిచేష్టలు చేయఁదొడగెను. మంత్రికృతప్రియత్నములు వమ్ములయ్యెను. అప్పుడు నిరంకుశుఁడు వచ్చి నేనీబ్రహ్మరాక్షసునిదొలగింతును మీరీశిలనుచూర్ణము చేయుఁడని చెప్పగా మంత్రి శిలనుచూర్ణము చేయించెను.

తదనంతరము రంభ శాపవిముక్తురాలై యిందుని కడకుఁ బోగా నతఁడు నిగంకుశుని ప్రభావము నెఱింగి జూదమున శివునిగెల్చి మెప్పించిన యాతనిఁ జూడవలయునని నిరంకుశుని కడకు వచ్చి ప్రశంసించి, యాతనికోర్కె ప్రకారము శతుందమనుని శాపవిముక్తునిఁ జేసి రథభ్రతోఁ జూర్వరీతిగా భోగముల ననుభవింపుమని, యామె యస్పదస్పడు భూలోకమునకు వచ్చుచుండు నని, చెప్పి వెడలిపోయెను.

తరువాత నిరంకుశుని తలదండ్రులు కుమారుని మహిమలకు నానందభరితులైరి. రంభయు దేవకాంతయగుటచే జరకాలము భూలోకములో నుండరాదుగనుక, వచ్చుచుఁ బోవుచు నిరంకుశుని సంతుష్టునిజేసినది. జయహింద్.

(నమస్కరించికూరుచుండును)

తిమ్మ : పింగళసూరనకవిశేఖరులు తమ కావ్యత్రయ కథాసారాంశములను జెప్పెదరు.

సూరన: (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

అనల్పమృతకల్ప కల్పనా చాతురీధురీణుండనై. విద్య
జ్ఞనప్రశంసాభాజన సమీచినగుణసమలంకుర్యాణ ప్రౌఢప్రబంధ
నిర్మాణ వైఖరీపారీణుండనై, కళాపూర్ణోదయము, ప్రభావతీ
ప్రద్యుమ్నమునను సర్వోత్తమ ప్రబంధరాజములను, రామా
యణభారతకథల రెండింటిని జతకూర్చి రచించిన శ్లేషకావ్య
మగు రాఘవపాండవీయమును రచించితిని.

కళాపూర్ణోదయమున అపూర్వకల్పనలతో కలభాషిణీ
మణికంధరులు, సుగాత్రీశాలీనులు, బ్రహ్మసరస్వతులు, రంభా
నలకూబరులు, మున్నగుపాత్రలచిత్రణంబున నత్యద్భుతకథా
సన్నివేశములచేఁ బాఠకుల నాశ్చర్యానందపరవశులఁ గావించు
ఘట్టములెన్నో కూర్పబడినవి. అందందుఁ దత్తదుచిత నీతు
లును బొందుఁబరుపఁబడినవి.

రెండవప్రబంధమగు ప్రభావతీప్రద్యుమ్నమునందుఁగూడ
ప్రభావతీప్రద్యుమ్నుల విరహవర్ణనాదులును, శుచిముఖయను
హంసి యఘటనఘటనా పటీమయు, మున్నగుఘట్టములు
సహృద్దయహృదయాహ్లాదదాయకములుగాఁ జిత్రింపఁబడినవ
నుట యెల్ల రకుఁదెల్ల మేకదా?

ఇంక శ్లేషకావ్యమగు రాఘవపాండవీయములో రామా
యణభారతగాథలురెండు నెల్లు పొందుపరుపఁబడినవో తద్రంధ

పరిశీలన గావించిన మనీషులకు సువ్యక్తమే. మచ్చునకొక్క
యుదాహరణము—

“ఏనుంగని కరమరయక” (రామాయణార్థము) ఏనుంగనుకొని
యెంతమాత్రం మాలోచింపక, (భారతార్థము) నేనును దయ
పూనక-ఇట్లు సభంగాది శ్లేషలతో నిమిషమించు కావ్యమంతయు
రెండర్థంబులు వచ్చునట్లు వ్రాసి రసజ్ఞజనాదృతిఁ బడసినని
చెప్పకొనుట చర్వితచర్వణమేమో!

(నమస్కరించి కూర్చుండును)

తిమ్మ : (లేచి) రామరాజ భూషణకవులు తమ వసుచరిత్ర
కావ్యకథా సారాంశమును జెప్పెదరు.

రామ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

నావసుచరిత్ర ప్రబంధమునకుఁ గథానాయకుఁడు వసు
రాజు, కథానాయిక గిరికాదేవి.

శుక్తిమతి యొకనది ఆనదినే శబ్దచమత్కారములతో
నదిగా, స్త్రీగాఁ జిత్రించుకొన్నాడను కోలాహలుఁడొకకొండ
అతనినే కొండగా రాజపుత్రుఁడుగాఁ బ్రాణప్రతిష్ఠ చేసిన్నాడను
నాశుక్తిమతి నలువ కొలువున కేగి మరలి వచ్చుచుండఁగా నా
కోలాహలుఁడు నలువకొలువున కేగుచు నెదురయినాడు
శుక్తిమతి వినయముతో నోరయ్యె చనినది.

అప్పటినుండి నాకోలాహల ధరాధీశ పుత్రునకు విరహము కలిగినది. అతడొకనాడు శుక్తిమతినిజేరి యామెచేసిన పూజలు గ్రహించి “ఓశుక్తిమతీ! నీనైయ్యములు పూర్వజన్మ కృతములు కాబోలును. నాకు నీపై గల ప్రేమ నెఱిగిపూడ నన్నొకమాటును బల్కరింపకయే నీవు గబగబ ఓరజేసికొని వెడలిపోవుదువు. కాని నేనో నిన్నుజేరుటెట్లు? ఒక్కమాట. విమల మధుర మనోహర వృత్తితో వెలయు వారిని గొని యాడునిమిత్తము బుధులెంతదూరమైన వెళ్లుచుందురు అందుచే దూరమనక నీపొందుగోరి వచ్చినాడను.

అతనిమాటకు నాశుక్తిమతి కలగినది వినయముతో భయముతో నిట్లన్నది గిరిరాజపుత్రా! మాకు నిలువెల్ల నీ చాతినీచోపసరణముగలది. ప్రకృతిజాడ్యమైనది. పెంపు గాంభీర్య మాన విహీనమైనది. అంతఃము పంకావలము జీవనము బుద్బుదప్రాయము గమనము కుటిలప్రకారము. ఉత్సేకములు భంగాకులములు. నిలుకడ యుండదు. తావులు పొలసు కంపు. ఇట్టమాబోంట్లతో అచలితోత్తంగ ధైర్యుడవు అలఘుమతివి- అనఘగ్ధతివి- అభంగశీలుడవైన నీకెట్లుపొసగును? అదిగాక అచలేందురైకకడ? జడవాహిను లెక్కడ? మనకు సఖ్య మేమిటి? పొడవడరు మీయెడ మారసములెట్లెక్కును? అని నాశుక్తిమతి పలికినది.

వెంటనే కోలాహలుడు చిన్నవోయి “శుక్తిమతీ! నీ కాంతిధారలో మునిగితిని. దయతో రక్షింపక సుశ్లబ్ధుడవో! గ్రుచ్చియెత్తి యానందముతోఁ దెప్పలఁ దేల్చెదవో” యని యన్నాడు.

అయ్యయ్యా! కామోదేకమున గౌరవోన్నతులు చెఱచు కొనకుము. మావంటి జడులలోఁబడి తెప్పలఁ దేలినచో మీకులగిరి కోటిలో లఘుత్వమువచ్చు నని శుక్తిమతి వెల వెలఁబారి పలికినది. ఇట్లే! సంభాషణ మంతయు నాశుక్తిమతీ కోలాహలులకు నడపినాను. తుదకు కోలాహలుడు బలాత్కరించి సుఖమనుభవించుటయు శుక్తిమతి వసుమహారాజు రక్షణ గోరుటయుఁ జూపెట్టినాడను.

వారిరువురకుఁ జన్నించినదియే నాప్రబంధ కథానాయిక గిరికాదేవి. ఆమెతల్లిని గాపాడి యామెను దుదకు వివాహ మాడిన వసుమహారాజే నాప్రబంధ కథానాయకుడు అతని చరిత్రమే నావసుచరిత్ర ప్రబంధము. జయహింద్.

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి) రామకృష్ణకవులు తమపాండురంగ మాహాత్మ్యము నందలి నృసింహక్షేత్ర మాహాత్మ్యకథాసారాంశమును జెప్పెదరు.

రామ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

కాళికావరప్రసాదలబ్ధ కవితాసారవిశేష విభ్రాజిష్టం
డనై సాహితీసభలలో నెడ నెడకవి్వించి, కడుపుబ్బరవ్వించు
నాకవితాప్రసంగములు ప్రభులతోఁబాటు నందఱకు సనుభవైక
విదితములే.

కళింగ దేశాభరణంబగు పీఠికాపురంబున వేదశాస్త్ర
పారంగతుడగు సభాపతి యొక్కఁడుండెను. అతనికి నిగమశర్మ
యను నొక్కఁఁడుదయించెను. ప్రారబ్ధవిశేషముచే నిగమ
శర్మ నామధేయ మతనియెడనేతిబీరకాయ చందమయ్యెను.
దుస్సాంగత్యచోదితుడగు నతని ప్రవర్తనకు దుఃఖించు తలి
దండ్రులనూరడింప, పచ్చి తనయక్క చేసిన సదుపదేశముల
నాలించి బుద్ధితెచ్చుకొని యింటిపనులు సవరించుకొను వాని
వలె నటించి నిగమశర్మ ఒకనాటిరేయి యింటిలోని ధనకనక
ముల సంగ్రహించుకొని పారిపోయెను.

మార్గమధ్యంబునఁ జోగాపహృత సర్వస్వుడగుటయే
కాక, గాయంబులు వడిన కాయంబుతోఁ జావుఁదప్పి యతఁడొక
శూద్రుని కృపావిశేషంబుచే బ్రతికి యాతనియింట కొన్నా
ళ్లుండి, కృతఘ్నుడై యాతనికోడలిని లేవఁదీసికొని పోయెను.

నిగమశర్మ యాజాణిమందుఁ బుత్రపుత్రికా సంతా
నంబునువడసెను. పెద్దదగు గంసారంబును దిద్దుకొనుటకై

“భ్రష్టస్య కావాగతిః” అని మాంసాహార మలవరచుకొని, యొకనాడు వేట కేగి యింటికివచ్చునరికి పుత్రికాపుత్ర సహితంబుగా నుంపుడుకత్తె యగ్నిదగ్గగృహంబున మృతురాలై యుండుటఁజూచినాడు. హృదయవిదారకమగు నాదృశ్యమును గల్గారచూచి మతిభ్రష్టుడై యాతఁడు నిర్భోజనండ్లై బహు యోజనంబులు కానసంబునఁబోయి పోయి, నిశాచర వక్షఃపుట పాటనకతోర నఖముఖుండగు శరసింహస్వామి వేంచేసియున్న పుణ్యప్రదేశంబు ప్రవేశించి పుడమింబడి విగతజీవుడయ్యెను.

ఎన్నిపాపములు చేసిన కుజనుండైనను నిగమశర్మ సృసింహక్షేత్రమునఁ బ్రాణంబులు చాల్చించిన కారణంబునఁ బరమపదప్రాప్తిని వడసినాడు. జయహింద్

(నమస్కరించి కూరుచుండును)

తిమ్మ : (లేచి ఆస్థాన చిత్రకారులు చిత్రకళా నైశివ్యము గురించి చెప్పెదరు.

చిత్ర : (లేచిశ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

లలితకళామయ! ప్రాణములులేని నాశిల్పములు ప్రాణలకు నీతిబోధకములు కాగలపు ఊపిరిశీల్పలేని నాశిల్పములు మానవహృదయములలో నసంశయములైన యాహలను గలి

గింపఁగలవు. సృష్టిలోనున్న ప్రతిప్రాణి కొంతకాలము జీవించును గాని? నాచిత్తములు చిరకాలజీవులు కాగలవు. శిల్పకళకు మానవజీవితమునకుఁ ద్రెంచుకొనలేని యవినాభావ సంబంధ మున్నది.

శిల్పితేక శ్రీరామచంద్రుని కోదండము, అర్జునుని గాండీవము, శ్రీకృష్ణుని పిల్లపగ్రోవి, భీముని గదాదండము మనకు దృగ్గోచరములు కావు.

నాటి మహావీరులకీర్తి ప్రతిష్ఠలను నేడుకూడ మనము చూడఁగలుగుటకు కారకుడు శిల్పి, కరుడు గట్టిన హృదయ ములను ద్రవీభూతములను జేయువాడు శిల్పి.

సృష్టిలో లోపించిన సౌందర్యములను శిల్పి తన శిల్పములతోఁ జిత్రించి చూపింపగలఁడు. కవి తనకవితారీతులలో, బాఠకులను ముగ్ధులను జేయునట్లు శిల్పి తనకళాచిత్రణచే స్వీయభావపరంపరలను బ్రదర్శించి రసానుభూతిని గలిగింపఁగలఁడు. కవులు చిత్రములజూచికదా? ప్రకృతిని యథాతథముగా వర్ణింపగలుగుచున్నారు?

(నమస్కరించికూరుచుండును)

తిమ్మ : అవును చిత్రకళామూర్తి! కదలలేని నీశిల్పములు చిత్ర
పటములు కదలుచున్న ప్రాణికోటికి నీతిని ధైర్యసాహ
సములను బోధింపఁగలుగుచున్నవి. నీఋణము నెవరుఁ
దీర్చుకొనగలరు! నీజీవితము ధన్యము. కాదు కాదు
మాజీవితములు ధన్యములు.

ఇంతటితో నేటికార్యక్రమము రాజగురువుల స్వస్తి
వచనములతో ముగించును.

రాజ : (లేచి శ్రీకృష్ణ దేవరాయాభిముఖుడై)

స్వస్తిస్తు సార్వభౌమస్య
కృష్ణరాయాఖ్య ధీమతే
విష్ణుచిత్తీయ సత్కావ్య
రచనాఘోరహస్య తే

తిమ్మ : తథాస్తు! (శ్రీకృష్ణ దేవరాయలతో బాటు నందఱు
నిష్క్రమింతురు.

(తెరపడును)

PROCEEDINGS OF THE DIRECTOR OF PUBLIC
LIBRARIES : ANDHRA PRADESH, HYDERABAD.

Re No. 66-A3 / 66

Dt. 26-5-'66

Sub : Books and Publications-Book entitled
"Veeradharmam" Recommendation of
Orders Issued

Read : Lr Re. No 3-D-2/66 dt 16-5-'66 from
the Principal Govt. Training College,
Rajahmundry.

The following book is Recommended for use
in Public Libraries in the State.

Name of Book	Name of author	Price
Veeradharmam	A. Narasimha Murty	Re. 1-50

Copies can be had of Sri A. Narasimha Murty
Hindi Pandit, Z.P.H. School, Velpur, W.G.Dt.

The undermentioned officers are requested to
bring the above mentioned book to the notice of
heads of all Public Libraries under their control.

K. Raghava Reddy

For Director of Public Libraries

/ True copy / forwarded / by order /

Sd.

SUPERINTENDENT.

To
The Libraries of all Govt. Libraries in the State
The Secretaries of all Local Library Authorities
in the State.

Copy forwarded to Sri A. Narasimha Murty,
Hindi Pandit, Z.P.H. School, Velpur, W. G. Dt.

Copy to 'B' Section, Spare 5 Copies Record
3 Copies. M.N.

(శ్రీః

సంస్కృతాంధ్రహిందీచోదిని

(అంధ్రనాగర్విపులతో)

ఇది సంస్కృతాంధ్రహిందీనామావతి, సంఖ్యావతి, సంస్కృతాంధ్రతత్సమతద్భవావళి, సంస్కృతహిందీతత్సమతద్భవావళి, అవ్యయావళి, క్రియావళి, సంస్కృతహిందీశబ్దరూపావళి, సంస్కృతహిందీధాతురూపావళి, సంస్కృతాంధ్రహిందీవ్యాకరణసూత్రావళి, సంస్కృతాంధ్రహిందీ సమీక్షావళి, త్రిభాషాశ్లోక పద్యలక్షణావళి, సంస్కృతశబ్దోత్పత్తి నామావళి, త్రిభాషావాక్యావళి, సూక్తిశ్లోక పద్యరత్నావళి, మొదలగు ననేకవిషయములు కలిగి యుండును.

దీని సహాయమున ఉపాధ్యాయుల సహాయము లేకుండా తెలుగు చదువుట వ్రాయుట నేర్చినవారు రెండేళ్లలో సంస్కృతాంధ్రహిందీ భాషాసాహిత్యము వార్జించుకొని ధారాళముగా గవిత్యము వ్రాయుటయేగాక సంభాషణ సామర్థ్యమును సంపాదించుకొనగలుగుదురు.

రివతరగతి విద్యార్థి మొదలుకొని బి. ఏ. విద్యార్థి వరకు దీని సహాయమున దమ విద్యాభ్యాసమును సరళము ఫలవంతము జేసికొన గలుగుదురు.

కృతకర్త

అముజాల నరసింహమూర్తి,

హిందీప్రచారక్, తోలేరు.